№ 9. Dnia 21 Grudnia 1936 r. Rok XII.

Piński Przegląd Diecezjalny

PISMO URZĘDOWE KURII BISKUPIEJ.

Treść numeru:

AKTA KURII DIECEZJALNEJ.

Pisma J. E. Pasterza Diecezji.

KAZIMIERZ

z Bożego zmiłowania i Stolicy Apostolskiej łaski

BISKUP PIŃSKI.

1) *Do Wielebnych Księży Proboszczów Diecezji Pińskiej.*

Niniejszym zarządzam, by co roku w okresie wyjazdu poborowych do miejsca swego przeznaczenia w każdej parafii, po uprzednim parokrotnym zapowiedzeniu z ambon, odprawiona została Msza św. w intencji poborowych i wygłoszone było okolicznościowe kazanie. Należy też przyłożyć wszelkich starań, by zebrani na to nabożeństwo poborowi odbyli spowiedź św. i przystąpili do Komunii św.

Dobrze by też było, by w przeddzień tego nabożeństwa wspólnym wysiłkiem miejscowego społeczeństwa w miejscowym Domu parafialnym, ludowym, czy też szkole mogło być zorganizowane skromne i serdeczne pożegnanie poborowych.

Pińsk 20.XI 1936 r.

L. 5471. *(—) † KAZIMIERZ*
Biskup Piński.

2) *Do Wielebnego Duchowieństwa i Wiernych Diecezji Pińskiej.*

Zbliża się doroczny „Tydzień Miłosierdzia", a z nim i specjalna zbiórka na rzecz najbiedniejszych w parafiach Naszej Pińskiej Diecezji.

W roku bieżącym podjęty został w całej Polsce wielki i zbożny wysiłek społeczny, by przyjść z pomocą zimową bezrobotnym. Przekonany jestem, że, doceniając tę szeroką zbiorową akcję, tak Wielebne Duchowieństwo, jak i Wierni Diecezji Naszej Pińskiej, wezmą żywy w niej udział.

Nie może to jednak wykluczyć ani zastąpić obowiązku chrześcijańskiego myślenia i o tych najbiedniejszych braciach naszych w Chrystusie Panu, których wyżej wspomniana akcja pomocy zimowej bezrobotnym nie obejmie. To też o tych właśnie najbiedniejszych niech każdy z Was przypomni podczas „Tygodnia Miłosierdzia“, a wziąwszy żywo do serca ich potrzeby, pośpieszy z pomocą według wskazań swego chrześciańskiego sumienia, pomny na upomnienie Zbawiciela, że „jaką miarą mierzycie, taką i wam odmierzone będzie“. Miarą miłosierdzia Bożego dla nas — będzie miłosierdzie nasze dla bliźnich.

Dan w Pińsku dnia 24 listopada 1936 roku.

(—) † KAZIMIERZ
Biskup Piński.

3) *Do Wielebnego Duchowieństwa Diecezji Pińskiej.*

Doszło do mojej wiadomości, że niektórzy WW. Księża Diecezji Pińskiej zwracali się bezpośrednio do Ministerstwa W. R. i O. P. w różnych sprawach szkolnych.

Wobec powyższego, przypominając ogólnie przyjętą zasadę, że do wyższych instytucyj należy korespondencję kierować drogą służbową najsurowiej zakazuję podwładnemu mi Duchowieństwu w sprawach o charakterze zasadniczym i urzędowym kierować pisma bezpośrednio do urzędów państwowych 2-ej (Urzędy Wojewódzkie, Kuratoria Szkolne i t. p.) i 3-ej (Ministerstwa) instancji. Pisma tego rodzaju należy przesyłać do Kurii Diecezjalnej, która je ze swym wnioskiem lub opinią skieruje do odnośnego urzędu.

† KAZIMIERZ Bp.
Biskup Piński.

Pińsk, dnia 10/XII 1936 r.
L. 5858/36.

Okólniki Wikariatu Generalnego.

4) **Erygowanie nowej parafii.**

J. E. Biskup Ordynariusz Piński dekretem L. 4163/36 z dnia 27 listopada 1936 roku erygował w dekanacie Baranowickim parafię **LEŚNA**, mianując Ks. Władysława-Zygmunta Pawłowskiego p. o. Proboszcza nowej parafii.

J. E. Biskup Ordynariusz Piński dekretem L. 4807 z dnia 27 listopada 1936 roku oddzielił folwark Stasiewszczyznę od parafii Św. Michała Archanioła w Iwieńcu i przyłączył go do parafii Rubieżewicze.

Ks. N. Tarasiewicz
Prałat, Wikariusz Generalny.

Kronika diecezjalna.

5) **Czynności Pasterskie.**

Dnia 29 listopada w niedzielę pierwszą adwentu J. E. Ks. Biskup Ordynariusz celebrował w katedrze pierwsze roraty oraz wygłosił kazanie. Tegoż dnia J. E. był w Seminarium Duchownym na akademii ku czci Św. Jozafata Patrona Unii.

Dnia 8 grudnia w uroczystość Niepokalanego Poczęcia N. M. P. J. E. Ks. Biskup Ordynariusz celebrował pontyfikalnie w katedrze sumę. Przed sumą J. E. przyjmował młodzież gimnazjalną do Sodalicji Marjańskiej, wygłaszając okolicznościowe przemówienie.

Tegoż dnia J. E. Ks. Biskup Ordynariusz był obecny na akademiach ku czci Niepokalanej Dziewicy w Kolegium OO. Jezuitów, oraz w gimnazjum Państwowym.

Dnia 12 grudnia J. E. Ks. Biskup Ordynariusz odprawił roraty w intencji uczącej się młodzieży, wygłosił przemówienie i udzielił Komunii św. młodzieży i starszym.

Dnia 12 grudnia J. E. Ks. Biskup Ordynariusz udał się do Częstochowy dla odprawienia rekolekcyj w domu rekolekcyjnym O. O. Jezuitów.

6) Zmiany wśród duchowieństwa diecezji Pińskiej.

Ks. Prałat Nikodem Tarasiewicz — zamianowany stałym Audytorem Sądu Biskupiego w Pińsku.

Ks. Wincenty Siudziński — otrzymał urlop zdrowotny z czasowym zwolnieniem ze stanowiska p. o. proboszcza parafii Łachwa i zamianowaniem na kapelana kaplicy w Sienieżycach przez czas trwania urlopu.

Ks. Ildefons Mieczkowski — zwolniony ze stanowiska notariusza Kurii Diecezjalnej i zamianowany czasowo pełniącym obowiązki proboszcza w Łachwie.

Ks. Eugeniusz Nowakowski — zamianowany na stanowisko notariusza Kurii Diecezjalnej w Pińsku.

Ks. Wiktor Gliński — na stanowisko wikariusza kościoła Mikaszewickiego i rektora kościoła w Leninie.

Ks. Czesław Jeżewski — na stanowisko prefekta w prywatnym gimnazjum im. J. Ursyna Niemcewicza w Brześciu n/B.

Ks. Dr. Tomasz Mącior, Pallotyn — na stanowisko p. o. proboszcza parafii Nowosady.

Ks. Władysław-Zygmunt Pawłowski — zwolniony ze stanowiska p. o. proboszcza parafii Nowosady i zamianowany p. o. proboszcza parafii Leśna.

Ks. Dr. Henryk Kazimierowicz — na własną prośbę zwolniony ze stanowiska prefekta szkół w Brześciu n/B. i z diecezji Pińskiej.

Ks. Antoni Kohutnicki otrzymał delegację do organizowania nowej parafii w Baranowiczach i budowy kościoła tamże p. w. Królowej Korony Polskiej.

Zmarli.

Do Kurii Diecezjalnej nadeszła wiadomość, że dn. 24 czerwca r. b. zmarł w Berezynie k. Mińska **Ks. Wilhelm Tomaszewski**, kapłan archidiecezji Mohylowskiej, i tamże został pochowany. Duszę jego poleca się modlitwom kapłanów, którzy go znali.

Akta Kurii obcych.

7) Dekret w sprawie pism O. Rafała Kalinowskiego.

Ponieważ zachodzi potrzeba zebrania wszystkich pism, które wyszły z pod pióra Sługi Bożego O. Rafała od św. Józefa Kalinowskiego, kapłana Zakonu OO. Karmelitów bosych, nakazujemy przeto podległym Naszej jurysdykcji, którzy posiadają jakieś pisma wyżej wymienionego Sługi Bożego czy to przechowywane w rękopisie, czy ogłoszone drukiem, różne mowy, listy, pamiętniki, autobiografie, wreszcie cokolwiek on sam własnoręcznie lub na jego rozkaz ktoś inny napisał, aby Nam je dostarczyli w przeciągu sześciu miesięcy, licząc od dnia 8 października 1936 r.

Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą przewidziane kary, a nawet grozi cenzurą. Ktoby wiedział, iż ktoś takie pisma przechowuje, ma donieść o takim Kurii Naszej Metropolitarnej, by w stosownym czasie złożył zeznania w tej sprawie. Gdyby ktoś z nabożeństwa do Sługi Bożego pragnął zatrzymać u siebie niektóre rękopisy, wystarczy gdy prześle ich autentyczne odpisy.

Wreszcie w myśl kanonu 2023 Prawa Kościelnego wszyscy wierni obowiązani są donieść do Naszej wiadomości, czy nie wiedzą czego, coby stało w sprzeczności z cnotą albo cudami, zdziałanymi za wstawiennictwem Sługi Bożego; w krótkich słowach mają też donieść, czy pozostawali w jakim zażyłszym stosunku z Sługą Bożym i czy nie wiedzą o jakim ważniejszym zdarzeniu, o którym wspomnieć by należało, chyba żeby już brali udział w charakterze świadków.

Dano w Krakowie, dnia 8 października 1935 r.

† **ADAM STEFAN SAPIEHA**
Książe-Arcybiskup
Metropolita Krakowski.

L. S.

Ks. Dr. Bruno Halla
Notariusz.

— — — — — — — — — — —

Kuria Diecezjalna Pińska poleca Wielebnym Księżom Proboszczom i Rektorom kościołów odczytać powyższy dekret z ambony kościelnej w najbliższą niedzielę.

Akta Państwowe.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 11 września 1936 r.

8) w sprawie wykonania ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 października 1936 r. Nr. 77, poz. 542).

Na podstawie art. 14, 29 ust. 2, 30 i 98 ustawy z dnia 1 lipca 1926 roku o stosunkach służbowych nauczycieli w brzmieniu obwieszczenia z dnia 9 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 873) ze zmianami, wprowadzonymi rozporządzeniem z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 660), zarządza się co następuje:

§ 1. Przysięga służbowa, składana przez nauczyciela przy ustalaniu, brzmi jak następuje:

„Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu, że w wykonywaniu swych obowiązków służbowych, szczególnie w zakresie wychowania i nauczania powierzonej mi młodzieży, przyczyniać się będę ze wszystkich sił do ugruntowania wolności, niepodległości i potęgi Rzeczypospolitej Polskiej, której zawsze wiernie służyć będę.

Wszystkich obywateli kraju w równym mając zachowaniu, przepisów prawa strzec będę pilnie, obowiązki swego stanowiska spełniać gorliwie i sumiennie, polecenia mych przełożonych wykonywać dokładnie, a tajemnicy urzędowej dochowam.

Tak mi Panie Boże dopomóż".

Przyrzeczenie służbowe brzmi, jak przysięga służbowa po skreśleniu w niej słów: „Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu, że" oraz zmianie zdania: „Tak mi Panie Boże dopomóż" na zdanie: „Tak przyrzekam",

§ 2. Tam, gdzie młodzież szkolna w ciągu roku szkolnego w niedziele i święta, wskazane w zarządzeniach władz szkolnych, bierze udział zbiorowo w nabożeństwach, specjalnie dla niej urządzanych, nauczyciele obowiązani są zarówno w czasie zbierania się młodzieży, jak i w czasie nabożeństwa, względnie kazania (egzorty), pełnić opiekę nad młodzieżą i wykonywać nadzór nad jej zachowaniem się. Jeżeli w szkole pełni służbę kilku nauczycieli, dyrektor lub kierownik może zarządzić kolejne dyżury, uwzględniając konieczność wyznaczenia na każdy dyżur takiej liczby nauczycieli, któraby czyniła zadość potrzebie roztoczenia istotnej opieki i nadzoru nad młodzieżą.

§ 3. Jeżeli zniżka godzin nauczania lub innych zajęć obowiązkowych w szkole mieści się w ramach organizacyjnych szkoły, tj. jeżeli zniżka ta nie pociąga za sobą w konsekwencji zmniejszenia się przewidzianej w planie zajęć szkolnych liczby godzin nauczania, bądź innych zajęć obowiązkowych w szkole a jednocześnie nie powoduje dodatkowego obciążenia Skarbu Państwa bądź w postaci zwiększenia liczby etatów nauczycielskich, bądź w postaci powiększenia ilości godzin nadliczbowych, dodatkowo opłacanych, — zniżkę godzin na umotywowany wniosek kierownika, bądź dyrektora szkoły, zatwierdza:

1) dla nauczycieli szkół, podległych bezpośrednio inspektorowi szkolnemu — inspektor szkolny.

2) dla nauczycieli szkół, podległych bezpośrednio kuratorowi okręgu szkolnego — kurator okręgu szkolnego.

Udzielanie nauczycielom szkół, podległych bezpośrednio inspektorowi szkolnemu, zniżek godzin, wychodzących poza ramy organizacyjne szkoły, należy do kuratora okręgu szkolnego pod warunkiem, że ewentualne zwiększenie liczby etatów lub ilości godzin nadliczbowych w szkole nie spowoduje wyjścia poza granice liczby etatów lub kwot, objętych budżetem okręgu szkolnego.

Udzielanie zniżek we wszystkich wypadkach, nie objętych dwoma poprzednimi ustępami niniejszego paragrafu, należy do Ministra.

§ 4. Dyrektor lub kierownik szkoły na czas swego urlopu w okresie ferii szkolnych powierza zastępstwo jednemu z pozostających na miejscu nauczycieli szkoły, o czym zawiadamia władzę, której podlega bezpośrednio.

Gdyby jednak żaden z nauczycieli szkoły nie wziął na siebie dobrowolnie obowiązku zastępowania dyrektora, bądź kierownika, wówczas władza z urzędu wyznaczy do pełnienia tych

obowiązków jednego z nauczycieli szkoły, stosując przepisy art. 43 i 44 ustawy.

Zastępujący będącego na urlopie ferialnym dyrektora lub kierownika nauczyciel jest obowiązany do opieki nad budynkiem i inwentarzem szkolnym i do załatwiania spraw, wynikających z kierownictwa szkołą w tym czasie.

Celem umożliwienia stronom porozumienia się na miejscu z zarządem szkoły powinien zastępca dyrektora lub kierownika wyznaczyć, jako godziny przyjęć, co najmniej po 2 godziny w ciągu dwu dni w tygodniu, co przez umieszczenie stosownego ogłoszenia w dostępnym dla stron miejscu budynku szkolnego ma być podane im do wiadomości.

§ 5. Postanowienia § 4 nie mają zastosowania do szkół poowszechnych wiejskich I i II stopnia. Kierownicy tych szkół, oddalając się z miejsca zamieszkania na czas urlopu ferialnego, obowiązani są jedynie do powierzenia opieki nad budynkiem i inwentarzem szkolnym pozostającemu na miejscu nauczycielowi, a o ile to jest niemożliwe, organowi samorządu szkolnego lub, gdy takiego samorządu nie ma, odpowiedniemu miejscowemu organowi samorządu terytorialnego. O zamierzonym wyjeździe swym oraz o osobie lub organie, któremu powierzył opiekę nad budynkiem i inwentarzem szkolnym, kierownik szkoły obowiązany jest zawiadomić inspektora szkolnego.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.*)

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 22 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 131, poz. 787).

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego
(—) W. Świętosławski.

*) tj. z dniem 8 października 1936 r.

9) Okólnik № 95 z dnia 24 września 1936 r. (II P-4737/36) w sprawie opłat stemplowych od wyciągów z akt stanu cywilnego.

(Dz. Urz. Min. W. R. i O. P. Nr. 9, poz. 175).

Ministerstwo Skarbu pismem z dn. 16 lipca 1936 r. Nr. D. V. 48819/5/36 powiadomiło, że wyciągi i inne świadectwa z akt stanu cywilnego, wydane osobom, wymienionym w art. 144 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64 z 1935 r., poz. 404) a w szczególności kierownictwom publicznych szkół powszechnych (państwowych względnie samorządowych) na skutek urzędowego zapotrzebowania przez te kierownictwa, są wolne od opłaty stemplowej w myśl art. 160 (pkt. 3) powołanej ustawy.

Ponieważ jednak rodzice dzieci szkolnych nie należą do osób wymienionych w art. 144 (punkty 1—5), wyciągi i inne świadectwa, wydane rodzicom nawet w celu przedłożenia tych wyciągów władzom szkolnym, podlegają normalnej opłacie stemplowej, przewidzianej w art. 155 powołanej ustawy.

Powyższe wyjaśnienie Ministerstwa Skarbu, należy podać do wiadomości kierownictw publicznych szkół powszechnych dla celów związanych z wykonaniem i kontrolą obowiązku szkolnego z zaznaczeniem, że kierownictwa publicznych szkół powszechnych mogą stosować procedurę, o której mowa w ustępie pierwszym, tylko wyjątkowo w przypadkach istotnej potrzeby, a w szczególności także w razie notorycznego ubóstwa rodziców.

Dyrektor Departamentu
(—) Dr. M. Pollak.

Z instytucyj i organizacyj społecznych.

Bratnia Pomoc
Duchowieństwa Rzymsko-Katolickiego
Diecezji Pińskiej.

Pińsk, dnia 10 grudnia 1936 r.

10) KOMUNIKAT.

Na walnym zebraniu Księży w Pińsku dnia 4 lipca 1936 r. został wybrany Zarząd T-wa Bratniej Pomocy Kapłanów Diecezji Pińskiej w następującym składzie:

Ks. Prałat Witold Iwicki — Prezes, Ks. Prof. Michał Krzywicki — Wice-Prezes, Ks. Prałat Nikodem Tarasiewicz — Skarbnik, Ks. Kanonik Bronisław Kiełbassa — Sekretarz. Członkowie: Ks. Kan. Józef Moniuszko, Ks. Kan. Fabian Szczerbicki, Ks. Prałat Lucjan Chwiećko i Ks. Kan. Edward Juniewicz. Członkowie Komisji Rewizyjnej: Ks. Kan. Jan Wasilewski, Ks. Re-

ktor Aleksy Petrani i Ks. Prefekt Marek Symonowicz.

Na zebraniu wprowadzono kilka drobnych poprawek redakcyjnych do Statutu i uchwalono pobierać od 1 sierpnia b. r. składkę miesięczną w wysokości 3 zł. Wpisowe ustalono 50 zł., płatnych albo jednorazowo lub po 5 zł. miesięcznie począwszy od 1 stycznia 1937 roku.

Ponieważ dotychczas nie wszyscy jeszcze Księża złożyli deklaracje członkowskie — Zarząd niniejszym uprzejmie prosi tych Księży, którzy dotychczas tego nie uczynili, o podpisanie załączonej deklaracji i łaskawe przysłanie takowej do Zarządu za pośrednictwem swego księdza Dziekana.

Zarząd jednocześnie czuje się w obowiązku przypomnienia WW. Księżom, że wolą Pasterza jest, aby *wszyscy* bez wyjątku Kapłani Diecezji Pińskiej należeli do Bratniej Pomocy.

Za Zarząd

Ks. B. Kiełbassa — Sekretarz.

Ks. W. Iwicki — Prezes.

---

11) O Unię Apostolską.

Czasy niezwykłe przeżywamy. Jesteśmy świadkami wyroku Bożego: albo ludzkość nawróci się do Boga, albo stoczy się do zguby. Pismo Św. mówi o kilku takich w dziejach ludzkości wyrokach, już to powszechnych, już to partykularnych. O wyroku obecnym świadczy wiele faktów. Wystarczy oczy szerzej otworzyć i w istotę zjawisk, przemian i walk głębie spojrzeć.

Walka w dziedzinie ducha, idei toczy się już nie od dziś. Obecnie widzimy dalszy jej postęp; już i na zewnątrz zaczyna się przejawiać włącznie do rozlewu krwi. Jest to początek końca tych przemian.

Ponieważ nie chodzi tu o politykę, lecz wprost o prawa Boga nad ludzkością, na czele tej walki ducha staje chcąc nie chcąc kapłan. On pójdzie na czele do zwycięstwa, ale i na czele do zguby. Krew przeleje albo jako zwycięsca, albo jako maruder, dezerter.

Społeczeństwo u podstaw zaczyna się odradzać religijnie. Jesteśmy świadkami takich objawów odnawiania się życia religijnego, jakich przed kilkunastu laty nikt się nie domyślał.

Na czele tego odrodzenia w tej dziejowej chwili musi stanąć kapłan, kapłan prowadzący swoją społeczność do odnowienia życia religijnego, do zwycięstwa dobra nad złem, Boga nad szatanem.

Zadanie to wielkie, wymaga zdwojonej żarliwości ducha, wielkiej wiary, wiele łaski Bożej.

Świeccy mają nowe środki, nowe sposoby działania na nich łaski Bożej, specjalnie dane im przez Kościół organizacje. Czy kapłan ma zostać sam, bez danej mu przez tenże Kościół pomocy?

Taka pomoc jest. Prawie równocześnie z początkami Akcji Katolickiej, powstala dla kapłanów organizacja, której celem jest podtrzymanie ducha kapłańskiego, wyniesionego z murów seminarium. a następnie coraz dalsze podnoszenie duszpastersko-kapłańskiej gorliwości.

Tą organizacją jest Unia Apostolska, polecona przez papieży: Leona XIII, Piusa X i Benedykta XV i rozmaitymi łaskami ubogacona.

Reguła Unii Apostolskiej daje kapłanowi to, co mu jest najbardziej potrzebne: ducha modlitwy, regulamin życia i dobrodziejstwa wzajemnej pomocy kapłańskiej.

O duchu modlitwy świadczy sama nazwa organizacji — Unia Apostolska Kapłanów Świeckich Serca Jezusowego; a więc miłość Chrystusowa — to fundament, na którym Stowarzyszenie zbudowane. Serce P. Jezusa, Eucharystia i Matka Boża — to trzy przedmioty miłości i modlitw członków należących do tej organizacji, trzy ogniska rozpalające ducha modlitwy w kapłanie.

Regulamin dnia i miesiąca normuje życie kapłana. Jeżeli każdy kapłan ma nie jeden, ale pięć talentów danych mu od Boga, a zakopuje te talenty — to dzieje się to nie przez co innego, ale przez brak regulaminu. Ilu to kapłanów gorliwych zapłacze sobie w duszy, wniknie w szczegóły swojego życia i zobaczy tyle czasu i talentów zmarnowanych wskutek braku regulaminu dnia. I rozmyślania nie było i czytania duchownego i studiów żadnych — a wszystko naprawdę mogło być, bo czas by się znalazł. Nie znalazło się czasu, bo planu nie było.

Wreszcie trzecie dobrodziejstwo Unii Apostolskiej — to przedstawienie po miesiącu kon-

fratrowi wykonania tego planu. Rzecz ta mała na pozór, a jak skuteczne przypomnienie używania codziennych środków nakazanych przez regulamin. Widzi się opuszczenia, a inaczej się nie widzi.

Serva ordinem et ordo te servabit, mówi św. Augustyn. Świątobliwy biskup Łoziński powtarzał: „Jeśli co mam, zawdzięczam Unii“.

Unia Apostolska — to nie czcza formułka, ani jakieś na uczuciu oparte formuły modlitw, skądinąd nawet chwalebnych, ale raczej świadczących, że kapłan spodziewa się tylko czegoś od Boga ex opore operato bez swego wysiłku, bez swego poświęcenia, bez użycia środków. Reguła Unii daje środki do podtrzymania ducha żywej wiary, nadziei, miłości w kapłanie, a resztę kapłan uczyni sam. Łaskę otrzyma za ofiarę, za poświęcenia swoje.

Jeżeli dzisiaj wśród kapłanów spotyka się coraz więcej pragnących być w całej pełni kapłanami-apostołami, to gdy zobaczą zasady życia wskazane przez Unię Apostolską, powiedzą, że znaleźli czego właśnie szukali.

Wielu kapłanów nigdy się nie zapoznało z Unią Apostolską. A szkoda.

Ze względu na czasy — podwójna szkoda.

Dzięki Bogu, że już prawie wszystkie diecezje w Polsce mają zaczątki Unii Apostolskiej, w niektórych zaś diecezjach pięknie się ona rozwija.

Biskup Leon Wetmański,
Asystent Generalny Unii Apostolskiej.

---

12)

Z Bibliografii.

Gorąco polecamy:

Życie Brata Alberta w obrazach. Pragnąc uczcić godnie 20-tą rocznicę zgonu swego czcigodnego założyciela, bracia albertyni wydali popularny życiorys ilustrowany Brata Alberta, ufni że trafi on do najszerszych sfer. Życiorys ten, który opuścił w dniach ostatnich drukarnię „Powściągliwość i praca“ w Krakowie, nosi tytuł „Życie Brata Alberta w obrazach“ (Kraków, 1936, str. 112, cena 1 zł.). Autorem tekstu jest ks. dr. Kazimierz Prażmowski; ilustracje, przedstawiające najciekawsze szczegóły z życia i prac polskiego Biedaczyny, wykonał artysta-malarz p. Wierciak Zygmunt. Rozszerzanie tej książeczki bardzo się zaleca.

Kultura — tygodnik literacki, artystyczny i społeczny. Poznań, Aleje Marcinkowskiego 22.

Wydawnictwo to w szczególniejszy sposób *zaleca się Wielebnemu Duchowieństwu i sferom inteligentnym.* Zadaniem pisma jest: pobudzenie twórczości katolików; zajęcie się młodymi pisarzami, w których twórczości przebijają się pierwiastki katolickie; kierowanie opinią katolików w kwestiach literackich i artystycznych; stworzenie platformy dyskusyjnej do roztrząsania palących problemów społecznych a tym samym przyczynienie się do prędszego wykrystalizowania się programu społecznego w Polsce.

Pismo nie otrzymuje żadnych subwencji. Obowiązkiem naszym jest poprzeć je prenumerując je i rozpowszechniając.

Oświata Polska, dwumiesięcznik Zjednoczenia Polskich Towarzystw Oświatowych z dodatkiem p. n. **Poradnik Biblioteczny,** ułatwiający wybór książek dla bibliotek. Przedpłata roczna 5 zł. łącznie z Poradnikiem. Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 7 m. 4. Konto P. K. O. 8615.

Józef Milkiewicz. **Organizacja wychowania w szkole powszechnej.** Str. 96 Wilno 1936. Wyd. Dobra Prasa ul. Zarzeczna 30. Ciekawa próba teoretycznego omówienia i praktycznego zestawienia zadań i środków wychowania religijno-moralnego, społeczno-obywatelskiego, utylitarno-gospodarczego, estetycznego i fizycznego na każdą klasę szkoły powszechnej. — Książęczkę tę **zalecamy bardzo Wielebnym IMC. Księżom Prefektom.**

Ks. Michał Rękas. **Rekolekcje chorych.** 6 seryj w dwu tomikach. Cena obu tomików. 1 zł. 80 groszy.

Msza święta chorych. Cena 80 gr. Lwów 1936. Nakładem Apostolstwa Chorych ul. Fredry 3.

Inż. St. Odlanicki-Poczobutt. **Województwo Nowogródzkie.** Wilno 1936. Nakład Wileńskiej Izby Rolniczej. Cena 8 zł. Monografia geograficzno-gospodarcza. Szczegółowa mapka. Str. 488, 22 fotogr. Rozdziały: Warunki natu-

ralne. Ogólny stan gospodarczy, polityczny i kulturalny. Kierunki i systemy produkcji roślinnej. Ustrój rolny. Potrzeby reform rolnych.

Ks. Dr. W. Padacz. **Podstawy prawne istnienia i działalności zrzeszeń katolików i świeckich**. Warszawa 1936 str. 48. Skład główny w księgarni „Przeglądu Katolickiego"— Krak. Przedmieście 71.

Sac. Pietro Santini. Il primato e l'infallibilità del Romano Pontefice in S. Leone Magno e gli scrittori greco-russi. Grottaferrata 1936. Stron XIX + 109. Cena 9 lirów.

W pierwszej części wyżej przytoczonego dzieła autor wykłada naukę o prymacie i nieomylności papieskiej, zawartą w listach i kazaniach św. Leona Wielkiego.

Następnie w drugiej części bada liturgję bizantyjską i przechowaną w niej tradycję kościelną, oraz przychodzi do wniosku, że hymny i inne teksty liturgiczne potwierdzają głoszoną przez św. Leona Wielkiego naukę o prymacie i nieomylności papieskiej.

Wreszcie w trzeciej najciekawszej części ks. Santini stara się zbadać stosunek, jaki zachodzi pomiędzy wyżej wspomnianą nauką św. Leona a nauką Cerkwi rosyjskiej. W tym celu autor przytacza trafnie wybrane teksty z dzieł takich teologów rosyjskich, jak Bołotow, Bułgakow, Drozdow, Jastrebow, Chomiakow, Kolemin, Łapin, Lebediew, Murawjew, Pawłow, Suworow, Wołobujew i Sołowjew.

Dzieło ks. Santini'ego zostało opracowane dokładnie i metodycznie, oraz napisane jest jasnym, przystępnym stylem.

Pamiątka ofiary. — Pod powyższym tytułem wydała drukarnia „Powściągliwość i praca" w Krakowie obraz skomponowany jako dyplom dziękczynny za ofiarę, złożoną na budowę kościołów, domów katolickich i t. p. — Księża, którymby się takie dyplomy przydać mogły, raczą się zwrócić do powyższej drukarni (Kraków ul. Kazimierza Wielkiego 95) po egzemplarze okazowe.

Ks. Franciszek Nowakowski — **„Promienną drogą"** 1936. Str. 160. Cena zł. 1,50.

Autor „Promiennej Drogi" zwraca się bezpośrednio do młodzieży dojrzałej obojga płci i mówi z nimi o sprawach najbardziej ją interesujących, dając przytem wskazówki jak postępować w życiu, żeby — nie wyrzekając się ziemskich radości — zasłużyć sobie na radość wieczną.

„Promienna Droga" znajdzie zastosowanie w ogniskach, skupiających młodzież katolicką.

Nabywać można w księgarniach katolickich, lub bezpośrednio u autora: Instytut Wydawnictw Różańcowych, Karkowo p. Lipno Warsz.

„Ślubujemy". Wyd. Instytutu Różańcowego. Toruń. Str. 72. Cena 50 gr.

„Ślubowanie Jasnogórskie" młodzieży akademickiej z dnia 24 maja były ważnem wydarzeniem w życiu narodu.

W dniu tym cała Polska łączyła się sercem z młodzieżą akademicką, by Matce Najświętszej razem z nimi uroczyście ślubować swoje głębokie przywiązanie do Kościoła i wierność zasadom Chrystusowym.

Ci, którym nie dane było brać osobistego udziału w historycznych uroczystościach ślubowania jasnogórskiego — przy głośnikach radjowych słuchali tych chwil pięknych a wzniosłych.

Ale nie do wszystkich doszły płomienne przemówienia, które wygłaszali reprezentanci młodzieży akademickiej podczas uroczystej akademji, zorganizowanej u stóp Cudownego Obrazu.

Przemówienia te in extenso podane są w broszurze p. t. „Ślubujemy".

Całość tej książki, na którą prócz tych przemówień składają się wyciągi z prasy polskiej, listy i odezwy akademików do społeczeństwa, opis całej uroczystości i t. p. — stanowi ciekawą lekturę dla każdego Polaka-Katolika.

Nadesłano do Redakcji.

Ks. Jerzy Bekier. **Wieczór Gwiazdkowy,** czyli najnowsza jasełka na role dziewczęce str. 70. **Gwiazdka w Ognisku.** Str. 24. Skł. główny: Kalisz ul. 3 Maja 13.

Redaktor X. Michał Rutkowski. Drukarnia Diecezjalna w Pińsku, ul. Kościuszki 46.